

[Finansministeren.]

dette lovforslag bliver undersøgt og kulegravet, og at man efter en sådan undersøgelse forsøger at finde frem til en lovgivning, der kan virke rimelig og hensigtsmæssig og netop nå det mål, som vi alle sammen i og for sig ønsker, nemlig at fjerne den debat, der i øjeblikket er om de såkaldte nulindtægter. Jeg ved ikke, om de, der snakker så meget om det, egentlig tænker på de nulindtægter, som dette lovforslag først og fremmest vil ramme; de tænker nok på nulindtægter af en helt anden karakter, og det var i og for sig dem, vi skulle forsøge at nå frem til at ramme med en lovgivning.

Grünbaum (S):

På mig virkede finansministerens tale som en gang undskyldninger for, at man ikke gør noget ved det her. Man kan sige, at vi kunne have gjort det før. Det er rigtigt, som hr. Stetter var inde på det, at hr. Haunstrup Clemmensen i 1967 — tror jeg det var — rejste spørgsmålet her i tinget, og jeg mener, jeg også dengang gav udtryk for, at det var et af de spørgsmål, der skulle tages op. Imidlertid faldt den daværende regering den 15. december 1967, bl. a. ved hr. Haunstrup Clemmensens hjælp, og vi havde i 4 år en VKR-regering.

I skatteudvalget stillede jeg på et meget tidligt tidspunkt spørgsmål om privatforbruget, og der foreligger notater fra to konservative finansministre, der siger, at det kan ikke lade sig gøre at finde en løsning, det er så besværligt. Det er også det, vi nu har hørt her fra finansministeren, som har fået de samme notater formentlig fra skattedepartementet. Det kan ikke lade sig gøre, det er meget vanskeligt.

Jeg mener, det stort set er udflugter. Det, vi gjorde, var, at vi satte kapitalvindings-skatten op til 50 pct., og det har hugget temmelig godt ind på en del nulindkomster og ramt skatteydere, som bringer deres indkomst ned. Vi er fuldstændig klar over, at der bør en afklaring af begreberne til, altså at finansministeren absolut bør lave et regelsæt for, hvorledes man opgør privatforbruget, for det må være ensartede opgørelser hele landet over. Men sagen er jo den, at det indgår i skatteligningen i dette øjeblik, det bruges til at sætte folk i skat efter. Det gør man i alle kommuner i dette land. Hvor-

dan kan finansministeren så her påstå, at man kan anvende privatforbruget, således som det opgøres af ligningsmyndighederne — læg mærke til det, det er det, der står i ændringsforslaget, det er det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, som altså nu anvendes til at sætte folk i skat efter — til en mindre indgribende foranstaltning, nemlig blot ved at sætte en grænse for, hvad der i det enkelte år kan afskrives? Vi tager jo ikke noget af afskrivningen. Det kan overføres til næste år. Jeg forstår det ikke. Men jeg er enig i, at der er ting, der skal afklares, sådan at vi får en ensartet opgørelse af privatforbruget, men det er ikke den gamle direkte forbrugsskat, der her tænkes indført.

Jeg synes, det er sørgeligt, at man har så mange betænkeligheder, al den stund alle vi, som deltager i skattearbejdet, ved, at man opgør dette privatforbrug i alle kommuner, og at enhver selvstændig erhvervsdrivendes regnskab i dag skal være således affattet, at man kan se, hvad der går til privatforbrug. Hvis det ikke kan ses af regnskabet, eller hvis det ikke kan godkendes, er det skattemyndighederne selv, der opgør dette privatforbrug og sætter manden i skat efter det.

Jeg har ikke givet det udseende af, at dette lovforslag løste alle problemer vedrørende de såkaldte nulindkomster, slet ikke, men man må ikke gøre det, som finansministeren gjorde: komme med en masse indvendinger og så sige, at her er der en hel del mindre erhvervsdrivende, der vil blive ramt, derfor må vi endelig ikke gøre noget. Det er jo det, man altid på dette og på andre områder hører, at man må ikke gøre noget, for så rammer man nogle mindre erhvervsdrivende, og så skal de store have lov til at løbe.

Vi har i vores lovforslag indsat den bestemmelse, at hvis differencen mellem den skattepligtige indtægt og det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug er mindre end 20.000 kr., sker der ingen begrænsning af afskrivningen, så jeg vil påstå, at der er ingen mindre erhvervsdrivende i Danmark, hverken i landbrug eller i industri, som vil blive ramt af den regel, som er foreslået her. De store vil blive ramt, men naturligvis kun i det omfang, der svarer til deres privatforbrug, og det er også det, befolkningen har sagt til os at vi må gøre noget ved, sådan at de i hvert fald betaler en ind-